

”הֵן לַעַם כָּל־בִּיא יְקוֹם וְכָאֲרִי יִתְנַשָּׂא” – הרב עודד

תלמידות והורים יקרים,

עם ישראל נמצא כעת בשיאו של אירוע שבעז”ה ירשם בדפי ההיסטוריה כפרק חשוב בתולדות ישראל. אירוע שהתחיל בשבת שמחת תורה באסון נורא שהביא אתו הרבה שכול, כאב וצער שעדיין מלווים אותנו ושנזכור לעד. אולם מאז אנו זוכים לראות גם גילויים של גבורה אדירה, גבורת הלוחמים, גבורת הפצועים, גבורת המשפחות, גילויים של אחווה וחסד, התגייסות אדירה וחיבור של כל עם ישראל. זכינו גם לסייעתא דשמיא גדולה במיגור אויבנו, מדרום ומצפון. בהישגים שלא יאמנו, בעזרת סבלנות, תחכום, תעוזה וגבורה שעוד רבות יסופר בה.

ובשבוע האחרון התעצמה מאוד מערכה מפוארת מול איראן האויב הקשה מכולם, במבצע ”עם כלביא” בתקיפת מטוסי חיל האוויר את מתקני הגרעין והתשתיות הצבאיות והשלטוניות בסיוע המוסד, חיל המודיעין ושאר גורמי הביטחון שאולי לעולם לא נדע מה היה חלקם, ובהכוונת ממשלת ישראל והעומד בראשה. אנו נמצאים בערב שבת פרשת ”שלח לך”. שבת בה נקרא על חטא המרגלים, על העונש בו נענשו המרגלים ועל העונש בו נענשו כל אנשי אותו הדור. אנו רגילים לראות בחטא המרגלים את חטא דיבת הארץ כמו שנאמר (במדבר י”ג ל”ב) ”וַיֹּצִיאוּ דִבַּת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תָּרוּ אֹתָהּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבְרָנוּ בָּהּ לְתוֹר אֹתָהּ אָרֶץ אֲכָלֶת יוֹשְׁבֶיהָ הוּא וְכָל הָעָם אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּתוֹכָהּ אַנְשֵׁי מַדּוּת. וְכָפִי שְׁנֵאמַר בְּהַמֶּשֶׁךְ הַפְרָשָׁה (במדבר י”ד ל”ו – ל”ז) ”וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר נִשְׁלַח מֹשֶׁה לְתוֹר אֶת הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ וַיְלֹנוּ [וַיִּלְנוּ] עָלֵינוּ אֶת כָּל הָעֵדָה לְהוֹצִיא דָבָה עַל הָאָרֶץ. וַיָּמְתוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצֵאֵי דִבַּת הָאָרֶץ רָעָה בַּמַּגֵּפָה לַפָּנִי ה’” ובספר תהילים כתוב (ק”ו כ”ד) ”וַיִּמָּאֶסוּ בָאָרֶץ חֲמֵדָה לֹא הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ”.

אולם בהתבוננות בפסוקים נראה כי הוצאת דיבת הארץ רעה, הייתה רק תוצאה של חטא הרבה יותר חמור והוא חוסר אמונה וביטחון בקב”ה. וכך אומר משה לעם בספר דברים בתיאור חטא המרגלים (דברים א’ ל”ב – ל”ג) ”... וּבִדְבַר הָאֵהָ אֵינֶכֶם מֵאֱמִינִים בְּה’ אֱלֹהֵיכֶם. הִהְלַךְ לַפְּנִיכֶם בְּדֶרֶךְ לְתוֹר לָכֶם מִקּוֹם לְחַנְתְּכֶם בְּאֵשׁ לִילָה לְרֹאֲתֶכֶם בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ וּבַעֲנֵן יוֹמָם” ולכן אומרים יהושע בן נון וכלב בן יפונה לעם (במדבר י”ד ט”ז) ”אֲךָ בְּה’ אֵל תִּמְרְדוּ וְאַתֶּם אֵל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמִנִי הֵם סֵר צֶלֶם מַעֲלִיָּהֶם וְה’ אֱלֹהֵינוּ אֵל תִּירָאִים” הוצאת דיבת הארץ היא כאמור רק תוצאה של הפחד שהוביל את המרגלים והשתלט על העם. ובאמת גם בחלקו השני של הפסוק שהבאנו קודם מתהילים (ק”ו כ”ד) ”וַיִּמָּאֶסוּ בָאָרֶץ חֲמֵדָה לֹא הֶאֱמִינוּ לְדַבְּרוֹ”, רואים שהחטא מתחיל מכך שלא האמינו לדברו של הקב”ה ולהבטחתו לעם ישראל.

חטא שהביא לבסוף גם לחוסר אמונה בעצמם, ביכולתם ובכוחם של עם ישראל להתיישב בארץ, אל מול האויבים והאתגרים שציפו להם. כפי שאומרת התורה (במדבר י”ג ל”א) ”וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ אָמְרוּ לֹא נוֹכָל לַעֲלֹת אֶל הָעָם כִּי חָזָק הוּא מִמֶּנּוּ” ובאמירה (במדבר י”ג ל”ו) ”וְנִהְיֶה בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים וְכֵן הִיְיָנוּ בְּעֵינֵיהֶם”. ולכן בשל חוסר האמונה בקב”ה ובעצמם, ובשל הפחד מההתמודדות, מהכישלון ומההשלכות של חוסר ההצלחה, בחרו המרגלים להוציא את דיבת הארץ רעה, כדי לשכנע את עצמם שלא שווה להילחם עבור הארץ.

זכינו השבוע לראות ניסים אדירים שממשיכים ניסים גדולים נוספים לאורך השנה האחרונה, בחיסול מנהיגי החיזבאללה במבצע מזהיר, ובהצלחות צבאיות רבות נוספות. מבצע ”עם כלביא” שיצאנו אליו השבוע מבטא את כוחו הגדול של עם ישראל לקום ולהתגבר כארי על מכשולים רבים, כדברי בלעם בתיאורו את עם ישראל בפרשת בלק (במדבר כ”ג כ”ד) ”הֵן לַעַם כָּל־בִּיא יְקוֹם וְכָאֲרִי יִתְנַשָּׂא”. יש אומרים כי שם המבצע ”עם כלביא” המבטא את גבורת ישראל ועוצמתם הוא תיקון גדול לחטא המרגלים בו אמרו המרגלים על עצמם ועל בני ישראל ”וְנִהְיֶה בְּעֵינֵינוּ כַּחֲגָבִים” שלא האמינו בעצמם.

ההצלחה האדירה ותחושת "עם כלביא" עלולה להוביל שוב לחוסר אמונה בה'. הופתעתי לשמוע השבוע דיונים משונים באולפנים כמו "איך יכול להיות שכל השנים כל כך חששנו מאיראן, כאשר איראן מתגלה בחולשתה?" הרי לכאורה לא הייתה שום סיבה לפחד וכד'. במקום להכיר בגודל הנס, מגמדים את הסכנה שעמדנו לפניה ואת גודל התשועה. נזכרתי בדברי הגמרא במסכת סוכה (נ"ב). "דרש רבי יהודה, לעתיד לבא מביאו הקב"ה ליצר הרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים. צדיקים נדמה להם כהר גבוה, ורשעים נדמה להם כחוט השערה. הללו בוכין והללו בוכין. צדיקים בוכין ואומרים היאך יכולנו לכבוש הר גבוה כזה? ורשעים בוכין ואומרים היאך לא יכולנו לכבוש את חוט השערה הזה?"

בפרשת עקב (פרק ח' פסוק י"ב והלאה) משה רבנו מכין את עם ישראל לקראת הכניסה לארץ. בדבריו הוא מזהיר את בני ישראל מחטא הגאווה ומחשש שעם ישראל ישכח את הקב"ה. וכך אומר משה (דברים ח' י"ב) "פן תאכל וּשְׂבַעְתָּ וּבָתִּים טִבִּים תִּבְנֶה וְיִשְׁבְּתָּ... וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ כַּחַי וְעַצְם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחֵיל הַזֶּה. בפשטות נראה כי עצם האמירה "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" היא חלק מחטא הגאווה ומשכחת אלוקים. אולם הר"ן הולך בכיוון שונה ומסביר כי דווקא האמירה "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה" היא אמירה ראויה וכפי שאומרת התורה "וְאָמַרְתָּ בְּלִבְּךָ..." שכך אכן ראוי לומר! וכך הוא כותב (דרשות הר"ן פרק י') "... כי עם היות שאמת שיש באישים סגולות מיוחדות לדבר מהדברים כמו שיש אנשים מוכנים לקבל החכמה, ואחרים מוכנים לשית עצות בנפשם לאסוף ולכנוס, ולפי זה יהיה אמת בצד מה שיוכל העשיר לומר כחי ועם ידי עשה לי את החיל הזה, עם כל זה עם היות שהכח ההוא נוטע בך זכור תזכור הכח ההוא מי נתנו בך ומאין בא, והוא אומרו וזכרת את ה' אלקיך כי הוא הנותן לך כח וגו'..."

התורה מלמדת אותנו שאנו צריכים להכיר בכוחנו, אנחנו לא צריכים לראות את עצמנו כחגבים, אלא כאריות! אנו צריכים להכיר בכוחו של צה"ל אנו חייבים להכיר טובה לכל חיילי ישראל וגיבוריו שהביאו השיגים אדירים בקרבות הגבורה מול אויבנו. אבל יחד עם זאת עלינו לזכור את המשך הפסוק "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִיחַ לְךָ כַּח לַעֲשׂוֹת חַיִּל..." אנחנו מלאים בגאווה על ההישגים של צה"ל ושל מדינת ישראל, אנו מלאים בעוז וגבורה, אבל אנחנו יודעים שהאתגרים היו עצומים ושהצלחנו בעזרת ה'. אנחנו לא מייחסים את ההצלחה רק ליכחי ועצם ידי" אנחנו גם מקיימים את המשך הפסוק "וְזָכַרְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הֵנִיחַ לְךָ כַּח לַעֲשׂוֹת חַיִּל..." בעז"ה שנמשיך לשמוע בשורות טובות, ניצחונות גדולים, ישועות ונחמות לנו ולכל בית ישראל, ונתפלל לרפואה שלמה לפצועים, לחזרת כל החטופים, לנחמה גדולה למשפחות השכול, לאחדות בתוכנו ולשלום על ישראל. ומתוך התשועה והניסים הגדולים נזכה ותקוים בנו התפילה "וַיַּחַד לְבַבְנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל דְּבָרֶיךָ. וְשִׁלַּח לָנוּ מִהֵרָה בְּן דָּוִד מְשִׁיחַ צִדְקָה, לְפָדוֹת מַחְפִּי קָץ וְשׁוֹעֲתָךְ. הוֹפֵעַ בְּהֵדָר גָּאוֹן צֶגֶר עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵּיבֵל אֶרֶץ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפֶס: "ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה", אָמֵן סֶלָה.

לאחר התלבטות כיצד נסיים את השנה בימים היסטוריים אלו, נפרדנו היום מבנות האולפנא במתווה שאושר על ידי פיקוד העורף.

האמת, היה מדהים!!! כל שכבה הגיע בנפרד לשיחת סיכום בבית המדרש ולמפגש כיתתי עם המחנכות. חרף החששות, האווירה המתוחה וחוסר הוודאות, הגיעו לאולפנא רוב ככל התלמידות וב"ה היה יום מוצלח במיוחד והפרידה של הבנות מהאולפנא הייתה מתוך הכרת הטוב ומתוך תחושת שמחה, חוסן, עוצמה וחיבור לאולפנא. הבנות היו ממש לביאות!

סיימנו את השנה במקבץ אירועים משמעותיים במיוחד בשלושת השבועות האחרונים.

לבנות השמינית - מעמד סיום השנה שהיה שמח, מרגש ומלא בהכרת הטוב.

לבנות השביעית - פעילויות סיום שנה בארוחה מפנקת ובברכה ביער ירושלים.

לבנות השישית - יום כיף בפארק גיננה בקריית ענבים, על זכייתם במקום הראשון בפסטיבל "בשביעית נגילה"

לכיתות החמישית - טיול זריחה למצדה ולאחריו רחצה בעינות צוקים.

ביום חמישי לפני כשבועיים התקיים באולפנא כנס ביוטכנולוגיה השמיני בארגונה של מורת המגמה תמר

מנחמוב, שהיה מעורר השראה.

בין לבין התקיימו עוד פעילויות לקראת היציאה לחופשת הקיץ, שיחות, הרצאות ועוד.

ישר כוח לבנות המצטיינות במידות טובות ודרך ארץ:

ז' 1 יערה רחימה ט' 3 שירה בורשן

ז' 2 שיראל בוף ט' 4 עדי פוקס

ז' 3 מיכל שמעוני כהן י" 1 אורפז עטיה

ז' 4 שירה הורדס י" 2 אלישבע חייט

ח' 1 רותם מזרחי י" 3 רות לוי

ח' 2 נועה זכאי י" 4 מיכל ווקנין

ח' 3 נעה לנדי י"א 1 רויטל בן חמו

ח' 4 עדן לוי י"א 2 נועה בלעיש

ט' 1 טלי אלפסי י"א 3 שחר קורן

ט' 2 שירי רוזנקרנץ י"א 4 אודיה לוי

י"א 5 תפארת בורשן

עם סיומה של שנת הלימודים תשפ"ה,

אנו מאחלים לכולנו קיץ של שקט ושלווה, של עוז וגבורה.

ברכת הדרך מיוחדת שלוחה לבוגרות השמינית היקרות,

בצאתן לדרכן החדשה.

ויהי נעם ה' עליהן ועלינו.

נתראה בעז"ה בתחילת שנת הלימודים הבאה עלינו לטובה.

"ה' עֲזַרְנוּ לְעַמּוֹ יִתֵּן ה' יִבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם"

שבת שלום!

הרב עודד מייזליש